

طراحی باغ ایرانی : طراحی باغ ایرانی را می توان در اصول زیر خلاصه نمود

الف: سلسله مراتب: بر اساس این اصل فضاها و عناصر مختلف بر اساس اهمیت , ارزش کارکردی و بسیاری از عوامل دیگر در کنار هم قرار میگیرند. در طراحی اغلب باغ های ایرانی این اصل به خوبی دیده می شود. سلسله مراتب در باغ ها از سردر ورودی یا گاهی میدان و **آب نمایی** در بیرون باغ شروع و با گذشتن از هشتی و محور اصلی به گوشک باغ میرسد. این اصل در ارتفاع , رنگ و اندازه عناصر باغ هم میتوان جستجو کرد.

ب: تقارن: تقارن یکی از **اصول طراحی** به شمار میرود که در دوران باستان در بسیاری از بناهای عمومی و مذهبی به کاررفته است. اصل تقارن را میتوان کامل ترین شکل تعادل به شمار آورد که علاوه بر جنبه های زیباشناسی از لحاظ ایستایی نیز همواره مورد توجه بوده است. در باغ های ایرانی به وفور از این اصل استفاده شده است.

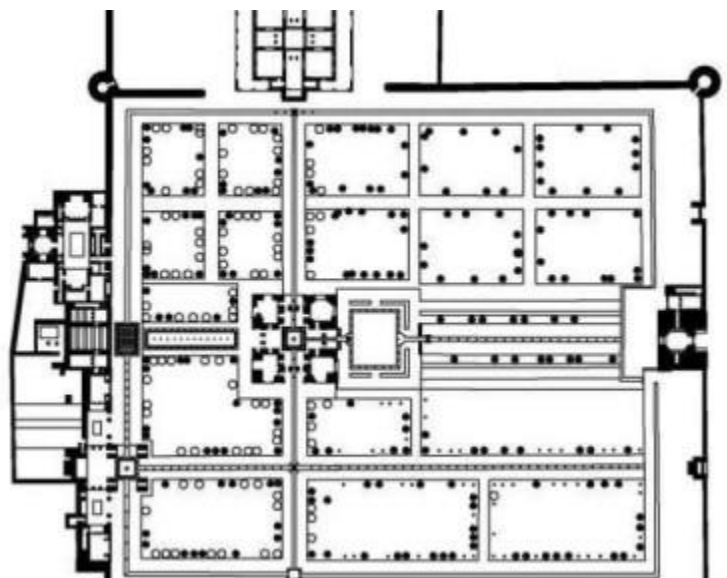
ج: طبیعت گرایی و بهره گیری از منظر: فرهنگ ایرانی انسان را جدا از طبیعت نمی بیند بلکه او را همراه با سایر عناصر طبیعت و جزء لاینفک آن و دل سپرده به طبیعت و استفاده از مناظر طبیعی را علاوه بر اینکه پی بردن به آیات و نشانه های خدا می بیند موجب حظ بصر و نشاط روان ادبی می داند. از این رو معماری و هنر ایرانی به شدت طبیعت گراست این اصل در باغ ایرانی سبب بوجود آمدن فضاهای نیمه باز مانند ایوان و گوشک شده است.

الگوی پلان باغ های ایرانی

الگوی ۱ : گوشک (باغ فین کاشان)

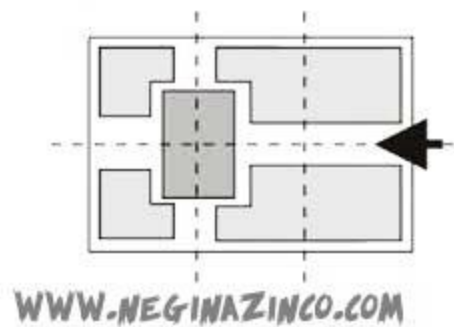
- ساختمان گوشک دارای الگوی فضای میانی میباشد.

- ورودی باغ بر روی محور اصلی مقابل گوشک قرار میگیرد.

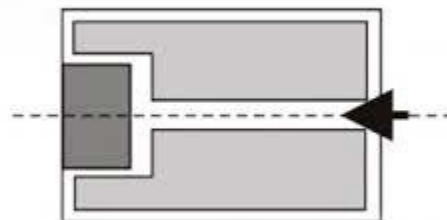

الگوی ۲: گوشک باغ (باغ شاهزاده کرمان)

-کوشک در یک سوم میانی قرار میگیرد به این صورت که اگر طول مستطیل را بر سه قسمت تقسیم کنیم کوشک در تقاطع یکی از سوم ها قرار میگیرد.

الگوی ۳: باغ دولت آباد یزد

معماری باغ ایرانی

باغ ایرانی از دیرباز شهرت جهانی داشته و نقش پررنگی در معرفی معماری و فرهنگ ایران در جهان ایفا کرده است.

امروز طراحی‌های بسیاری با الهام از باغ ایرانی اجرا می‌شود و همچنان در طول تاریخ باغ‌های زیادی با استفاده از اصول باغ ایرانی اجرا شده‌اند که از معروف‌ترین آن‌ها می‌توان به باغ کاخ ورسای در کشور فرانسه اشاره کرد. گفته می‌شود اولین باغ ایرانی را کوروش در پاسارگاد؛ پایتخت خود بنا نهاد و به نوعی مبدع این باغ را کوروش کبیر می‌دانند. باغ ایرانی نماد زندگی در کشوری است که همیشه خطر خشکسالی آن را تهدید می‌کرده و با این وجود تا امروز پا برجا مانده است. بسیاری از نظریه‌پردازان باغ ایرانی را تمثیلی زمینی از بهشت وعده داده شده پروردگار در کتب مقدس می‌دانند، و المان‌های آن یادآور خانه ابدی انسان است.

نظم باغ و اصول طراحی باغ ایرانی

به نقل از مجله هنر اسلامی؛ باغ ایرانی از اصول طراحی و سلسله مراتب منظمی برخوردار است که در زیر به این اصول می‌پردازیم:

سلسله مراتب

براساس این اصل المان‌های فضا براساس اهمیت کارکرد و ارتباطشان با یکدیگر در سلسله مراتبی منظم و پشت سر هم در فضای باغ قرار می‌گیرند. این اصل در همه باغ‌های ایرانی برقرار است و از ورودی اصلی و آب‌نمای بیرون آغاز شده و با مسیری راه مانند به کوشک اصلی و باغچه‌ها منتهی می‌شود. این اهمیت به سلسله مراتب، در ارتفاعات فضا و رنگ‌ها هم قابل مشاهده است.

تقارن

تقارن یکی از اصول طراحی به شمار می‌رود که در دوران باستان در بسیاری از بناهای عمومی و مذهبی به کار رفته است. اصل تقارن را می‌توان کامل‌ترین شکل تعادل به شمار آورد که علاوه بر جنبه‌های زیباشناسی از لحاظ ایستایی نیز همواره مورد توجه بوده است و در باغ‌های ایرانی به وفور از این اصل استفاده شده است. کوشک‌های ساخته شده متقارن بوده و بر روی محور یا مرکز تقارن واقع‌اند. اوج قرینه‌سازی را می‌توان در محورهای اصلی دید. در محور اصلی حتی درختان، درختچه‌ها و گل‌ها نیز قرینه کاشته شده‌اند. باغ‌های مستطیلی بسته به مکان قرارگیری کوشک، یک یا دو محور تقارن و پلان‌های مربع اغلب چهار محور تقارن دارند.

مرکزیت

اهمیت مرکزیت در اصول سازمان‌بندی فضایی قابل انکار نیست. این اصل به خوبی در پلان‌بندی باغ ایرانی رعایت شده و مهم‌ترین عنصر هر باغ که کوشک و ساختمان اصلی آن می‌باشد همیشه در امتداد محور اصلی باغ قرار دارد و استفاده‌کننده از فضا هیچ‌گاه دچار سردرگمی در مسیر نمی‌شود. از نمونه‌های اعلاای رعایت این اصل در معماری می‌توان به کاخ هشت بهشت اشاره کرد که در زمان صفوی به همراه دیگر کوشک‌های باغ در تقاطع محورهای اصلی باغ قرار گرفته است.

ریتم

ریتم به معنی تکرار موزون ساده یا پیچیده یک عنصر یا پدیده در یک اثر هنری است. منظور از تکرار موزون پیچیده، تکرار چند عنصر یا مجموعه به روشی است که درک روابط و قانونمندی‌های حاکم بر آن‌ها به مشاهده دقیق و عمیق نیاز دارد.

این اصل در مواردی جوابگوی نیاز عملکردی می‌باشد مانند حجره‌های یک مدرسه یا کاروانسرا، و گاهی از لحاظ بصری برآورده کننده نیاز زیبایی‌شناختی است. در باغ ایرانی این اصل در دیواره‌های حاشیه باغ، دیواره‌های صفحه‌بندی حاصل از زمین‌های شیب‌دار و حتی در کفسازی‌ها مشاهده می‌شود.

استقلال فضاها از همدیگر

در معماری ایرانی همه فضاها دارای استقلال و شخصیت‌اند و هیچ فضایی منفی یا مانده از فضای دیگر نیست و کاربری‌ها به صورت مستقل قابل تشخیص‌اند.

این ویژگی که به نظر می‌رسد گاهی با واقعیت‌های کارکردی در تعارض باشد از اصول مراعات شده در نمونه‌های ارزشمند معماری ایران است. در باغ ایرانی نیز همه فضاها اعم از ساخته شده و ساخته نشده، از خود هویتی به نمایش می‌گذارند. بطوریکه حتی فاصله میان دو فضای مستقل، خود عرصه‌ای کامل به شمار می‌آید که واجد تعریف، هویت و عملکرد مستقل می‌باشد.

تنوع در وحدت، وحدت در تنوع

باغ ایرانی در عین وحدت در خطوط کلی، هندسه و مصالح اجرایی، دارای تنوع فضایی بی‌نظیری است. تنوع فضایی باغ با تعریف فضاها، استقلال از هم از طریق محدودسازی، تنظیم فاصله دید، بهره‌گیری از اشکال کامل هندسی، طرح کاشت، ترکیب‌بندی‌های متفاوت از گونه‌های گیاهی، کارکردهای فضایی آب، بهره‌گیری از مصالح و امثال آن نمود پیدا می‌کند. محورهای اصلی، محوره‌های فرعی، کرت‌ها، انواع حوض‌ها و فضاها ساخته شده با نوع بسیار زیادی که ارائه می‌دهند نشان از یک نظم و وحدت‌سازی در کلیت باغ دارند.

طبیعت‌گرایی و بهره‌گیری از منظر

فرهنگ ایرانی انسان را جدا از طبیعت نمی‌بیند بلکه او را همراه با سایر عناصر طبیعت و جزء لاینفک آن دانسته و دل سپردن به طبیعت و استفاده از منظر طبیعی را علاوه بر اینکه بی‌بردن به آیات و نشانه‌های خدا می‌بیند، موجب حظ بصر و نشاط روان آدمی می‌داند. از این رو معماری و هنر ایران به شدت طبیعت‌گراست. این اصل در باغ ایرانی سبب به وجود آمدن فضاها، نیمه‌باز مانند ایوان و کوشک شده است که حد فاصل و پیونددهنده فضای طبیعت (حیاط یا منظره باغ) و بخش ساخته شده می‌باشد. وجود فضای دنج و خلوت و پناه بردن به گوشه طبیعت در باغ ایرانی یک قاعده است، در نتیجه باغ ایرانی فضایی عارفانه و شاعرانه برای تأمل به شمار می‌رود. وجود چشم‌اندازهای عمیق و باز در محورها و مسیرهای اصلی باغ، عدم وجود موانع بصری و هدف‌دار بودن این مسیرها (رسیدن به فضای ساخته شده یا یک نشانه بصری) بر طبیعت‌گرایی بیشتر صحنه می‌گذارد.

ویژگی‌های مشترک باغ ایرانی

تقسیم باغ به چهار بخش

باغ ایرانی به چهار بخش مختلف و مساوی با هم تقسیم شده که در هر کدام از آن‌ها می‌تواند آب‌نما، باغچه و کوشک قرار گیرد.

استفاده از خطوط راست در طراحی

مهم‌ترین ویژگی طراحی باغ ایرانی استفاده از خطوط قائم و عمود بر هم و موازی با یکدیگر است. تقریباً می‌توان گفت هیچ خط اریب، شکسته و یا منحنی آن را قطع نمی‌کند.

المان ها

- وجود یک کوشک یا بنا در مرکز یا بلندترین قسمت باغ
- استفاده از یک جوی اصلی
- استفاده از استخرهای وسیع به عنوان آینه و زیبایی چشم‌انداز مقابل کوشک

طبیعت

- **رابط نزدیک با طبیعت**
- باغ ایرانی همواره از رابطه نزدیکی با طبیعت برخوردار بوده و همیشه از گیاهان بومی منطقه استفاده می‌کرده است.

- **کاشت درخت میوه در قسمت بزرگی از باغ**
- از درختان همیشه سبز در حاشیه اصلی و از درختان میوه در وسط باغچه‌ها استفاده می‌شده است.

- **فقدان فضای سبز بیهوده**

آب؛ عنصر مقدس

آب نماد بهشت و جوی‌های روان آن است و در فرهنگ ایرانی همیشه مقدس بوده، استفاده از آب به عنوان نمای شفافیت و زلالی در مرکز باغ ایرانی همیشه مورد توجه بوده است.

از نمونه‌های معروف باغ ایرانی می‌توان به باغ شازده کرمان، باغ ارم شیراز و باغ چهل ستون اصفهان اشاره کرد. معروف‌ترین نمونه جهانی برگرفته از باغ ایرانی، باغ کاخ ورسای در فرانسه است که شروع باغ‌سازی فرانسوی را سبب شد.

باغ ایرانی، شاعر بهشت و آرامش!

همین که در این روزهای گرم تابستان در زیر سایه‌ای بنشینیم و از بوی نم چمن حظ کنیم، صدای خنده گل‌ها و درختان را بشنویم، کنار هم باشیم و از دل بگوییم و خوشبختی و در کمال متانت و خوشی در آرامش خیال این حال سبز همراه باشیم، چیزی به جز داشتن خود بهشت نیست!

باغ ایرانی

«باغ»؛ مفهوم سبز و دلنشینی که تداعی گر ذهنی آرام و حال و هوایی خوش است و شاید اغراق نباشد که بگوییم ما را به یاد یک روح آرام و سرزنده می‌اندازد، در هرکجایی که صحبت از ذوق، هنر و لطافت می‌شود، خودنمایی می‌کند. طبیعتاً این فضای سبز و دوست‌داشتنی در ادبیات فارسی نیز نمود بسیاری داشته است. همه ما با مفهوم محبوب «باغ ایرانی» آشنا هستیم؛ باغ‌هایی همراه با عناصری برجسته که تأثیر به‌سزایی بر فرهنگ و قدمت ایران زمین داشته است. در این مطلب می‌خواهیم نگاهی لطیف‌تر و سبزتر به مفهوم باغ ایرانی و برخی عناصر برجسته و مشهور آن در ادبیات فارسی بیندازیم. با ما همراه باشید.

باغ ایرانی، بهشت سرسبز

از زمان غلبه اعراب بر ایران تا همین حالا، باغ‌ها و فضای سبز این کشور در نظر مردم آن، نمونه بهشت موعود بوده‌اند. با بررسی اشعار حافظ نیز می‌توان به همین نگاه نسبت به باغ ایرانی پی برد. تصویری که همه انسان‌ها از بهشت موعود در ذهن خود دارند قطعاً شامل درختانی با سایه‌های بلند و دلنشین و به خرمی و شادمانی زندگی است که صدای حرکت باد در لابه‌لای شاخ و برگشان، صفابخش دل‌ها بوده و موجب شادمانی و آرامش می‌شود، دیوارهایی که گرداگرد باغ را به استواری محصور کرده و از چشم نامحرمان در امان نگه‌داشته و تاج گستر درختان بر فراز آن، تبسمی است که به رهگذران خسته می‌زند، عمارت ورودی با سایه و روشن دیوارهای مشکی که منظره خیال‌انگیز پردیس زمین را در برابر چشم ناظرین قرار می‌دهد و درهای منقوش به تصاویر بهشتی که لبریز است از حس تازگی، سبزی و زندگی.

باغ ایرانی، تصویری از جنس بهشت

تصور بهشت که از دوره‌های قبل تاکنون در مخیله ایرانیان نقش بسته است تصویری است از زیباترین و دلپذیرترین باغ‌ها. ایرانیان نام بهشت را بر باغ‌های مختلف نیز اطلاق می‌کنند. کلمه دیگر برای بهشت، فردوس است که مفهوم باغ و بهشت را به صورت یکجا شامل می‌شود. بد نیست در ادامه این بخش به این نکته نیز اشاره کنیم که در ادبیات فارسی، بوستان به معنای باغ میوه و گلستان در معنای باغ گل به کار می‌رود.

باغ از منظر شعر حافظ

نکته‌ای که در توصیف حافظ از باغ ایرانی به‌وفور دیده می‌شود، برقراری ارتباط این فضا با حواس انسان است. اگر بخواهیم این مسئله را برایتان روشن‌تر بیان کنیم به صورت جزئی‌تر آن را توصیف نماییم:

حس بینایی: در باغ حافظ، سبزی درختان، گل‌ها و گیاهان رنگارنگ، فضایی زیبا و چشم‌نواز پدید می‌آورد که حس بینایی ما را تلطیف کرده و نیرومندتر می‌سازد:

خیال روی تو چون بگذرد به گلشن چشم / دل از پی نظر آید به سوی روزن چشم

مراد دل ز تماشای باغ عالم چیست / به دست مردم چشم از رخ تو گل چیدن

حس شنوایی: مهم‌ترین عنصری که در شعر حافظ صدا ایجاد می‌کند بلبل است:

دلت به وصل گل ای بلبل صبا خوش باد / که در چمن همه گلبانگ عاشقانه توست

رفتم به باغ صبحدم تا چنم گلی / آمد به گوش ناگه‌م آواز بلبلی

حس بویایی: علاوه بر بویی که در باغ از گل‌ها و ریاحین به مشام می‌رسد خاک در باغی که حافظ توصیف کرده است، خود، معطر است:

با صبا همراه بفرست از رخت گلدسته‌ای / بو که بشنویم از خاک بوستان شما

حس چشایی: حافظ به صورت مستقیم در مورد خوردن میوه‌های باغ ایرانی صحبت نمی‌کند. برخورد او حتی با میوه‌ها نیز بیشتر روانی است تا فیزیکی:

گر من از باغ تو یک میوه بچینم چه شود پیش پای به چراغ تو ببینم چه شود

به طراوت حماسه‌سرای ایرانی

فردوسی؛ شاعر حماسه‌سرای ایران نیز زیبایی طبیعت و باغ ایرانی را به‌وفور در اشعار خود وصف کرده است. او درباره ناحیه‌ای واقع در کرانه دریای خزر چنین اشعاری سروده است:

که مازندران شهر ما یاد باد/ همیشه بر و بومش آباد باد
که بوستانش همیشه گل است/ به کوه اندرون لاله و سنبل است
هوا خوشگوار و زمین پرنگار/ نه گرم و نه سرد و همیشه‌بهار

تصوری سبز از خیال حافظ سخن

حافظ در وصف باغ، طبیعت و سبزی، جنبه‌های مختلفی را در نظر داشته است، اما در ابیات زیر به مفهوم باغ و سبزی جنبه‌ای گرم‌تر و دوستانه‌تر می‌بخشد:

شمشاد خرامان کن و آهنگ گلستان کن/ تا سرو بیاموزد از قد تو دلجوی
تا غنچه خندان دولت به که خواهد داد؟/ ای شاخ گل رعنا از بهر که می‌روی؟

باغ از نگاه شعر

در ادبیات فارسی، غرض از وصف باغ و استفاده از این کلام، توصیف حالات و مناظری از این فضا است که طبیعتاً در پی خود، مفاهیم و عناصر دیگری را نیز به دنبال خواهد داشت؛ برای مثال حالات و کارهایی که در زمره شرح باغ قرار می‌گیرند شامل شادی، لذت، وصل، تفرج، حظ روحانی و... می‌شود. زمان‌هایی که در وصف باغ معمولاً دیده می‌شوند نیز صبح، ایام گل، بهار، خزان، باد نوری و... است. در باب گیاهان پرکاربرد در ادبیات فارسی نیز می‌توان به سرو، بید، چنار، سیب، رطب، نسترن، سمر، چمن، صنوبر، ارغوان، شمشاد، بنفشه، ریاحین و... اشاره کرد. در نهایت هم اگر بخواهیم نگاهی اجمالی بر دیگر عناصر مرتبط با باغ و سبزی مورد استفاده در ادبیات فارسی داشته باشیم به این عناصر اشاره خواهیم کرد: دیوار، ایوان، قصر، بام، خورشید، چشمه، جوی، حصار و...

باغ ایرانی به مثابه آفرینش

سعدی؛ شاعر پرآوازه و یکتای ایرانی نیز در وصف باغ، اشعار بسیاری داشته و بنابراین از جهات گوناگونی این فضا را مورد بررسی خود قرار داده است. یکی از جالب‌ترین نگاه‌هایی که این شاعر گران‌قدر به باغ دارد، ارتباط آن با آفرینش است. واژه باغ به‌وفور در غزل‌های سعدی برای بیان مفاهیم و فضاسازی‌هایی که به تفسیر داستان آفرینش انسان مربوط است استفاده می‌شود. در این اشعار شرح داستان آفرینش، چگونگی تولد عشق در جان و سختی‌های آن با استفاده از فصول و پدیده‌های پویای باغ همچون باد و بوی ریاحین (گیاهان خوشبو) بیان شده است.

خصوصیات کلی باغ های ایرانی باغ ایرانی مانند آثار هنری ایران در چهارچوب سنت و اصول از بدایع و ظریفی برخوردار است. در باغ ایرانی مانند معماری ایرانی هیچ چیزی بی مورد یا فقط برای زیبایی نیست. آنچه مفید و لازم است زیبا عرضه می شود. باغ ایرانی با تمام این اوصاف، اثر هنری زیبا، چند منظوره و پر عملکردی است.

باغ ایرانی مزین به نظم و تناسب، برخوردار از حرمت و محرمیت، منزله از بیهودگی و افراط و تفریط، موظف به کارایی و سود دهی، مساعد با قناعت، صرفه جویی و مجهز به پایداری است. با وجود این اوصاف چنان طرح موجه و هماهنگی را داراست که اصول و ضوابط خود را در نقاط خوش آب و هوا و حتی مرطوب نیز توصیه کرده و به بهترین نتایج دست یافته.

باغ ایرانی پاسخ به نیاز است، از نیاز اقلیمی تا نیاز فردی، حتی نیاز حیوانات اهلی و نیاز باغ، حداکثر کارایی را دارد و صرفاً هوس و جولانگاه عبث نیست.

ابعاد متعادل جماد، نبات، آب و رعایت مقیاس انسانی یکی از ویژگی های برتر باغ های ایرانی است.

این خصیصه حاصل حاکمیت منطق عقلانی، نتیجه ی عنایت و تجارب و شرایط زیست محیطی و مرهون رعایت تناسبات و پیمون است.

در باغسازی ایرانی سرسبزی درخت و گیاه، تنوع دراز مدت گلهای الوان، پویایی و بروز و حضور شادمانه آب، گردش مهی و بازی نغز آبیان، صدای دلکش پرندگان، لطافت هوای مطبوع، عطر آگینی فضا، زیبایی و چشم‌نوازی سیما، نهایت صرفه جویی و غایت کآبی با تمامی ابعاد منظور است.

طرح باغ ایرانی بر اساس توجه و کاربرد خاص مربع در ترکیب کلی و اجزا آن استوار است و این خصیصه متمایز باغ ایرانی است که از دیرباز مورد توجه دیگران بوده است.

وجود چشم انداز اصلی به شکل مستقیم و کشیده در محور طولی باغ، روبروی کوشک و کاشتن درختان بلند در دو طرف آن نقشی اساسی در ایجاد پرسپکتیوی دارد که باغ را طولانی تر جلوه گر می سازد. این همان خصوصیتی است که در باغ های ایتالیا و به تبع آن باغ های فرمان فرانسوی مورد الهام قرار گرفته است.

شیب طبیعی که در اکثر باغ های ایرانی مورد استفاده قرار گرفته موقعیت مناسبی را برای قرارگیری در نقطه مرتفع باغ فراهم ساخته است که تمثیلی از معنای فردوس در بهشت می باشد.

هنگامی که انسان به نقطه ای بلند می نگرند، خطای دید که بر اثر تفاوت زاویه دید انسان در جهت بالاتر و پایین تر از خط افقی رخ می دهد باعث می شود که آن نقطه نزدیک به نظر می رسد. به همین سبب است که کوشک از سردر ورودی در باغ نزدیک به نظر می رسد و بیننده را به حرکت به سوی آن و طی این مسافت به ظاهر کوتاه تخریب می کند و بر عکس هنگامی که شخص از کوشک به باغ می نگرند فاصله ی مذکور طولانی تر به نظر می رسد و وسعت بیشتری به باغ می بخشد.

در باغ های ایرانی، علاوه بر عمارت یا کوشک اصلی بناهای سردر هم بوده که در حقیقت بیرونی باغ یا محل پذیرایی محسوب می شد. یکی دیگر از مشخصه های مهم باغ ایرانی تمایل زیاد به نمایش آب بوده و معمار باغساز بازپهای غریبی با آن انجام داده است.

برخی از خصوصیات کلی باغ های ایرانی:

۱/ احداث باغ غالباً در زمین شیب دار

۲/ محصور بودن پیرامون باغ با دیوار

۳/ تقسیم سطح باغ غالباً به چهار بخش

۴/ استفاده از خطوط راست در طراحی باغ

- ۵/ وجود یک ساختمان در مرکز یا بلندترین قسمت فضا
- ۶/ استفاده از یک جوی دائم اصلی (آب دائم)
- ۷/ روان نمودن آب به گونهای که صدای آب به وجود آید (آب شیبها)
- ۸/ استفاده از سنگهای تراش دار در کف جوی برای نمابان شدن موج آب (سینه کبکی)
- ۹/ وجود رابطه نزدیک با طبیعت و عدم وجود حد فاصل بین ساختمان و باغ
- ۱۰/ وجود حوض یا استخر برای تامین آب و زیبایی چشم انداز در مقابل عمارت
- ۱۱/ استفاده از درخت های زیاد و سایه دار و وجود معبرهای باریک
- ۱۲/ اختصاص دادن بیشترین قسمت باغ به کاشت درختان میوه
- ۱۳/ استفاده از انواع گلهای زینتی و دارویی
- ۱۴/ استفاده بیشتر از گل سرخ نسبت به گونه های دیگر

درباره پروژه نماز خانه پارک لاله

این نمازخانه که در سال ۱۳۴۹ ساخته شد، در محدوده موزه فرش قرار گرفته و یکی از بهترین ایده ها در زمینه طراحی مکان های مقدس است که متأسفانه به دلیل کم توجهی رو به ویرانی است.
طرح پروژه

این طرح که یک نمازخانه است شبیه به کعبه ، طرحی است در کنار دو تقاطع ، یکی از تقاطع ها احاطه شده با پارک که حد واسط این تقاطع توسط یک چمن بزرگ تقسیم شده است.
مکعب های تشکیل دهنده پروژه

این حجم برخاسته از یک علامت مرزی است این سازه یا ساختمان شامل دو حجم مکعب شکل می باشد که هر دو مکعب از بالا یعنی رو به آسمان باز می باشد که هر کدام در عرض دیگری است.
قسمت های داخلی پروژه

قسمت داخلی حجم چرخیده و در عرض دیگری می باشد که این قسمت راهنمایی است به سمت خانه خدا یا همان قله برای نشان دادن جهت قبله.
نظر معمار در مورد نماز خانه پارک لاله

فکر ایجاد این نمازخانه وقتی به ذهنم خطور کرد که دیدم کارگران ساختمان موزه و برخی از رهگذران در این محوطه نماز می گزارند،
اما در جهت غلط ! ، از روحانی یکی از مساجد محل خواستیم جهت قبله را تعیین کند.
وقتی جهت درست تعیین شد به این فکر افتادم که ایجاد فضای خلوت ، دور از هیاهوی خیابان برای نمازگزاران جالب و مفید باشد.

به قول یکی از معماران عرب این نمازخانه خالص ترین و ساده ترین فرم مسجد است.